

מ"ת 18043/12/17 - מדינת ישראל- פמ"ד נגד ע.ג. (עציר) - בעצמו, ס.ז. (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

11 ינואר 2018

מ"ת 18043-12-17 מדינת ישראל נ' ג' (עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל- פמ"ד

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה ירדן אמר

נגד

המשיבים

1. ע.ג. (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

2. ס.ז. (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל בשם עו"ד האיל אבו גראה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם.

המשיבים הם אחים ולהם שתי אחיות שאחת מהן קטינה ילידת 2000 (להלן: המתלוננת) ועוד שני אחים קטינים. המשפחה מתגוררת באצא, אבי המשפחה עזב את הבית ונוהג לבקרם אחת לשבוע.

1. על פי העובדות, ביום 4.12.2017 המתלוננת, קטינה שטפה כלים במטבח כשהיא לובשת מכנסיים צמודים. משיב 1 כעס עליה בשל לבושה והחל לצעוק לקלל ולכנות אותה בשמות גנאי. המתלוננת לא הגיבה והתעלמה ממנו ובתגובה לכך השליך לעברה תנור חימום חשמלי, אולם זו הצליחה לחמוק מהתנור. בהמשך הגיעה אחותה, מתלוננת 2, וביקשה ממשיב 1 שיחדל ממעשיו אולם זה קילל את ודחף אותה. המתלוננות רצו לחדר בדירה, נעלו את הדלת, אולם המשיב הגיע לשם, גילה כי הדלת נעולה, בעט בחוזקה, נכנס לחדר, תפס את המתלוננת 1 ו הטיח את ראשה בקיר תוך שהוא מאיים כי יעשה בלגן בבית. המתלוננות חששו מהמשיב ולכן יצאו מהבית וחזרו כעבור שעותיים. אז הגיע משיב 2 אשר פנה למתלוננת 2, ביקש לשוחח עמה, היא סירבה, ניסתה למנוע כניסתו לחדר בו שהתה, אולם זה נכנס הוציא אותה מהחדר ואיים עליה כי יהרוג אותה. בהמשך זרק משיב 2 זרק את מתלוננת 1 בחוזקה על המיטה וחקק אותה באמצעות ידיו, ורק שאיימו המתלוננות כי יזמינו משטרה, הניחו להן המשיבים, כשקודם לכן הכו השניים את המתלוננת 2 בבעיטות ובאגרופים וגרמו נזק לריהוט בבית.

2. בדיון שהתקיים ביום 18.12.2017 הסכימו ב"כ המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אלא שלדידם אין במעשי המשיבים כמתואר בכתב האישום כדי להצדיק המשך מעצרם של המשיבים, שכן אלה צעירים שעברם הפלילי כלל אינו מכביד אלא כולל הרשעה אחת לכל אחד. ביקשו לשחרר את המשיבים בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית בחלופת מעצר מרוחקת אצל בני משפחתם בראש העין עם שני מפקחים שמוכנים לפקח עליהם.

ב"כ משיב 2 ביקש לבחון את חלופת המעצר והדגיש בחלקו המופחת של משיב זה אם כי גם ציין כי הרשעתו הקודמת היא בעבירת אלימות ועומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי.

ב"כ המבקשת טענה כי בעניינם של השניים אין חלופת מעצר שתסכון וכי דינם למעצר עד תום ההליכים. לדידה מדובר במי שזו לא הפעם הראשונה בה הם תוקפים את אחותם הקטינה ואף את אימם וכי מדובר בהתנהגות חוזרת עד כדי שהקטינות מסרו כי הן מעדיפות לשהות מחוץ לבית ולא במחיצת אחיהם. הדגישה את עברם הפלילי אשר כולל הרשעות בעבירות אלימות. למשיב 1 יש הרשעה משנת 2015 בשתי עבירות של פציעה כשהעברין מזוין, למשיב 2 יש הרשעה משנת 2016 בעבירת שוד מזוין בחבורה וקיים כנגדו מאסר מותנה. לטענתה מסוכנות המשיבים גבוהה ואף אין להידרש לבחינת חלופת מעצר.

ב"כ משיב 2 ביקש לתקן מדברי ב"כ המבקשת וטען כי משיב 2 לא הורשע בשוד מזוין כפי שציינה אלא בעבירה של שוד ובהקשר זה הפנה לגזר הדין שעיון בו מלמד שלא מדובר במקרה חמור כמו שניסתה ב"כ המבקשת להציג.

ב"כ המשיב 1 טען כי הרשעתו של משיב 1 בוצעה לפני 4 שנים ודינו נגזר בבית המשפט לנוער עת היה קטין.

כבר באותו מועד ולאחר שעיינתי בחומר החקירה הובהר לב"כ המבקשת כי בטענתה לפיה אין חלופת מעצר שתסכון בעניינם של המשיבים - הרחיקה לכת, אם כי לא מצאתי באותה עת לבחון חלופת מעצר, נוכח שעלה מדברי המשיבים בחקירתם לצד דברי המתלוננת ובכל הנוגע לקשיים אותם חווים בני המשפחה על רקע עזיבת האב את הבית לאחר נשואיו לאישה שנייה, והשלכות קשיים אלה על כל בני המשפחה לרבות האירוע נשוא כתב אישום זה.

3. תסקירי מעצר ביחס לשני המשיבים התקבלו ביום 3.1.2018. אשר למשיב 1 שהינו יליד 1996, נלמד כי הוא רווק, שטרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות ושיחק כדורגל באופן מקצועי בקבוצת "אאאא". המשיב שלדבריו סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות מלאה, תיאר בפני השירות שאיפותיו להשתלב בקבוצת כדורגל מקצועית בצרפת. המשיב שלל שימוש בחומרים ממכרים

מעיון ברישומי הפלילי עולה כי המשיב נדון בשנת 2015 בגין עבירה של פציעה כשהעברין מזוין למאסר בעבודות שירות. ממידע שנמסר משירות המבחן לנוער עולה כי המשיב הופנה לשירות בשנת 2014 לאחר ששוחרר למעצר בית מלא בבת הוריו באאא בפיקוחם. גורמי הטיפול התרשמו אז כי מדובר בנער אשר גדל במשפחה בעלת עמדות נורמטיביות וכי החלופה בה היה מצוי הינה ראויה וכמו כן המליצו על חזרתו ללימודים בכדי לא לפגוע במצבו הלימודי.

משפחת מוצאם של המשיבים מונה זוג הורים ו-7 ילדים, המשיב השני בסדר הלידה, ואילו אחיו, משיב 2, הוא הבכור.

את מערכת היחסים עם אמו ואחותו תיאר כמערכת יחסים תקינה ללא גילויי אלימות כלפיהן. לדבריו מאז שאביו נישא בשנית לאישה צעירה תושבת השטחים לפני כשנה וחצי לערך, האיזון המשפחתי התערער והוביל לצורך שלו לסייע לאחיו הבכור (משיב 2) בפרנסת המשפחה ותפקודה, המשיב תיאר את קשיי אמו להתמודד עם מורכבות הסיטואציה המשברית של נישואי אביו, ואת תחושות המרמור, הכעס והנטישה שחווה. עוד תיאר כי אמו מפנה כלפיו וכלפי אחיו את הכעס והאשמה למצבה, מסר כי אינו נגדפוסית התנהגות רכושניים וקנאיים כלפי בנות המשפחה אם כי לתפיסתו על בנות המשפחה להתנהל על פי הנורמות התרבותיות הנדרשות מהן.

בשיחה שערך השירות עם אמו היא תיארה כי נישואיו השניים של בעלה הובילו לסערה רגשית בחייה, לפגיעה בדימויה העצמי ולקושי להתמודד עם הסיטואציה המשפחתית שנקלעה אליה. תיארה את קשייה לקבל ולהכיל את היעדרויותיו הרבות של בעלה מהבית ואת התחושה כי "הופקרה" על ידי משפחתה. לדבריה ילדיה (המשיבים) יכלו למנוע את נישואיו השניים של בעלה אם רצו בכך. לצד זאת, תיארה את האחריות הרבה שהמשיבים לקחו על עצמם לצורך תפקודה התקין של המשפחה ולפרנסתה.

האם שללה אלימות פיזית או מילולית כלפיה או כלפי בתה המתלוננת, כן שללה דפוסית התנהגות רכושניים או הצרת צעדים כלפיהן מצדם של המשיבים, ואף הביעה תחושות אשמה על מעצרו ושללה חשש מפניהם. בהקשר לאם התרשמות שירות המבחן הינה כי זו משתמשת במנגנוני הגנה של מזעור וצמצום ויכול והדבר נובע מלחצים אשר מופעלים עליה מצד בני המשפחה ובשל התלות שמגלה במשיבים. השירות הציע להפנותה לגורמים המתאימים ברווחה בכדי לבחון בין היתר שילובה בשיחות טיפוליות אשר יסייעו לה בהעצמה וקבלת כלים להתמודדות עם הסיטואציה המשברית והמשפחתית בה מצויה, והיא הסכימה לכך.

במכלול הנתונים האמורים העריך שירות המבחן כי המשיב אשר מצוי בשלבי גיבוש זהותו האישית הבוגרת, נטל על עצמו מאז נישואיו השניים של אביו את האחריות לתפקוד ושלמות המשפחה אשר אינו מתאים לגילו, ליכולותיו האישיות ולהתפתחות הרגשית. השירות התרשם כי המשיב מתקשה להתייחס באופן רגשי ועמוק להתמודדותו עם הסיטואציה המשפחתית המשברית שחווה, זאת לצד התרשמות מעמדה קורבנית ופסיבית וקושי לבחון את דפוסיו האלימים ועמדותיו באשר להתנהלותן של בנות המשפחה. עוד התרשם השירות כי המשיב מונע מהצורך להוכיח את גבריותו ואת יכולתו לשלוט בסיטואציה אולם עלול להתנהג באופן אימפולסיבי ותוקפני תוך ניתוק רגשי וריכוז עצמי.

אשר לרמת הסיכון להישנות עבירות מסוג זה, לאחר שקלול האמור לרבות מאפייני אישיותו של המשיב, גילו הצעיר ומעורבותו הקודמת בפלילים בתחום האלימות, העריך השירות קיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פוגענית ואי עמידה בתנאים.

אשר למשיב 2 עולה מתסקיר שהוגש ביום 3.1.2018 כי המשיב יליד 1995, רווק, טרם מעצרו עבד תקופה ממושכת בחברה לעבודות עפר אשר בבעלות אביו, סיים 12 שנות לימוד במגמת פיזיקה ומחשבים, שלל בעיות רפואיות או נפשיות ושלל שימוש בחומרים ממכרים. תיאר מצב כלכלי מורכב על רקע היותו המפרנס העיקרי במשפחתו.

מעיון ברישום הפלילי עולה כי המשיב נדון בשנת 2016 בגין עבירה של שוד בחבורה ונדון למאסר בעבודות שירות ולצו מבחן במסגרתו שולב בקבוצה טיפולית, המשיב שיתף פעולה באופן מלא והיה נראה כי רכש כלים להתמודדות נורמטיבית עם מצבי סיכון ופועל לניהול אורח חיים תקין ויצרני.

המשיב תיאר מערכת יחסים חמה ותקינה עם אמו ואחותו המבוססת על דאגה ואכפתיות מצדו כלפי בני המשפחה.

כמו אחיו, משיב 1, תיאר בפני השירות את קשייה של אמו להתמודד עם חוסר הודאות באשר לעתיד הקשר הזוגי בינה לבין אביו, תיאר את תחושת הקנאה שחשה אמו בגלל נישואי אביו לאישה צעירה ואת ההתדרדרות במצבה הרגשי וחווית הנטישה אותה היא חווה. על רקע זה הוסיף המשיב כי אמו הביעה תחושות כעס כלפיו וכלפי אחיו, עם זאת תיאר דאגה וחמלה כלפיה ואת גודל האחריות שחש מאז שהפך לדמות הגברית והאחראית בבית. המשיב תיאר את עצמו בפני השירות כאדם מתירני אשר לא מגביל את בנות המשפחה בהתנהלותן, אם כי לדעתו ההתנהלות של בנות המשפחה צריכה להיות בהלימה למסורת ותרבות הבדואית.

גם בתסקיר זה מפרט שירות המבחן בכל הנוגע לשיחה עם אמם של המשיבים, אשר אכן ביססה את טענתם לפיה היא רואה בהם כמי שלא מנעו את נישואי אביהם לאישה אחרת ועל רקע זה היא חשה תחושות כעס כלפיהם.

אשר להערכת גורמי הסיכון בעניינו של משיב 2, הביא השירות בחשבון את אחריותו למשפחה לאחר שאביו עזב את הבית, את קשייו לערוך התבוננות אודות דפוסי המכשילים והאלימים במצבים בהם הוא עלול לחוות פגיעה בכבוד משפחתו ועל רקע תרבותי. עוד הביא בחשבון את מעורבותו הקודמת בפלילים ומאפייני אישיותו והעריך קיומה של רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ופוגענית בכלל ולהפרת תנאים.

בפני השירות הוצעה חלופת מעצר משותפת עבור שני המשיבים בבית אביהם בראש העין בפיקוח האב וחבר המשפחה.

ע.ג., אביהם של המשיבים, בן 50, נשוי בשנית לאישה כבת 25 תושבת אxxא, מתגורר באxxאxx, עובד בעבודות עפר ופיתוח, מסר כי יש לו עבר פלילי מלפני 20 שנים. חבר המשפחה, מ.א., בן 37, מתגורר ליד אxxא אינו עובד, נשוי ואב ל-3 ילדים, שלל עבד פלילי.

בשיחה עם הערבים הם תיארו את החלקים המתפקדים בהתנהלותם של המשיבים ואת האחריות שלקחו על עצמם לפרנסת ותפקוד המשפחה. תיארו כי נישואי האב הובילו לקושי של האם לקבל ולהכיל את הסיטואציה. יחד עם זאת, שללו דפוסי התנהגות אלימים בהתנהלותם של המשיבים כדרך חינוך. האב הציע כי יהיה הערב העיקרי בחלופה המוצעת, והשניים מסרו כי הם מודעים לאחריות המוטלת עליהם.

השירות התרשם כי האב מביע דאגה ואכפתיות למצבם של המשיבים ורצון לקדם את שחרורם מהמעצר וכן התרשם מיכולתו של האב וחברו להוות עבור המשיבים דמויות סמכותיות ומציבות גבולות. בסיכום הדברים, לאור ההתרשמות החיובית של השירות מהחלופה המוצעת אשר בין היתר מרחיקה את המשיבים מהמקום בו בוצעה העבירה, ומשהביא בחשבון כי שחרור המשיבים ממעצר יועיל לבני המשפחה ויביא לשחרור הלחצים ותחושת האשם עמם מתמודדת אמם, בא בהמלצה לשחררם תוך שילובם בהליך טיפולי שיסייע בצמצום רמת הסיכון אותה העריך.

ב"כ המשיבה חזרה והביעה עמדתה למעצר המשיבים עד תום ההליכים.

ב"כ המשיבים ביקשו לאמץ את המלצות שירות המבחן וחזרו וצינו בכך שחלופת המעצר נותנת מענה לרמת הסיכון אותה העריך שירות המבחן, מדובר בחלופת מעצר בדמות אביהם של המשיבים לו הם רוכשים כבוד וכי הסיכוי להפרה ו/או לפגיעה במתלוננות הינו קלוש.

4. כאמור בדיון הראשון בעניינם של המשיבים סברתי שיש לבחון עניינם לעומק באמצעות שירות המבחן לרבות חלופת מעצר.

התסקירים בעניינם של המשיבים בהם הרחבתי לפרט, מדברים בעד עצמם. משרמת הסיכון הינה בינונית ומטה, בהינתן חלופת מעצר טובה ורצינית ממנה התרשם שירות המבחן ואף בית המשפט באופן ישיר ובלתי אמצעי ואשר יש בה כדי להשיג את מטרת המעצר, הרי שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהעדיף את שחרורם של המשיבים בתנאים מגבילים שיבטיחו שלומן של המתלוננות על פני מעצרם. מכאן שאני מורה על שחרורם בתנאים הבאים:

א. המשיבים יהיו ב"מעצר בית" מלא בכתובת: אxxxxxx. המשיבים יהיו כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: מר ע.ג. ת.ז. ומר מ.א. ת.ז.;

ב. מובהר למשיבים ולערבים הנוכחים כעת באולם, כי כל יציאה של המשיבים את מקום "מעצר הבית", או כל הישארות של המשיבים שלא בנוכחות אחד מבין המשגיחים בצמוד אליו, יהוו הפרה של תנאי השחרור;

ג. נאסר על המשיבים ליצור כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלוננות (ומובהר כי באחריות הערבים למנוע מפגש בין המשיבים למתלוננות, ככל שזו תחליט לבקר במקום מעצר הבית).

ד. התייצבות לכל הדיונים בעניינם, וזאת בליווי אחד הערבים;

ה. צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים מהיום. המשיבים יהא רשאי לצאת את מקום "מעצר הבית" בליווי אחד הערבים לפגישות ומפגשים מטעם שירות המבחן, בין אם בשירות המבחן ובין אם במיקומים אחרים שייקבעו על-ידי שירות המבחן במסגרת צו הפיקוח, וזאת בכפוף להזמנה מראש ובכתב;

ו. הפקדה בסך ₪ 2,500 עבור כל אחד מהמשיבים;

ז. ערבות עצמית של כל אחד מהמשיבים וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך ₪ 10,000 כל אחת.

לא יעמדו המשיבים בתנאי השחרור, יעצרו ויובאו בפני שופט תורן בתוך 48 שעות.

על ב"כ המשיבים להבהיר למשיבים ולערבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו

היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

המזכירות תשלח עותק החלטה לשירות המבחן.

המשיבים הודעו בדבר מועד הדיון המקדמי הקבוע בתיק העיקרי ליום 14.1.2018 בשעה 14:30 בפני ס. הנשיאה, כב' השופט ברסלר-גונן וכי עליהם להתייצב בליווי אחד הערבים.

**ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ח,
11/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**